

Poesia de Postguerra

A l'època de la postguerra hi havia poemes que il·lustraven els temps que corrien, aprofitant la ignorància dels que controlaven i supervisaven tot allò que podia anar en contra del sistema establert. Alguns poetes introduïen una serie de missatges subliminars a dintre de les seves obres.

“TEMPS de records, et pense, et recorde, t'invente. M'agradaria escriure la guia de València. Jo no assenyalaria, com ho fan, llocs il·lustres, monuments impassibles, les pedres en cos i ànima, els llibres que tragueren de Sant Miquel dels reis, l'amable biblioteca llatina del Magnànim.”

Fragment de *VIDA, SINÓ*.

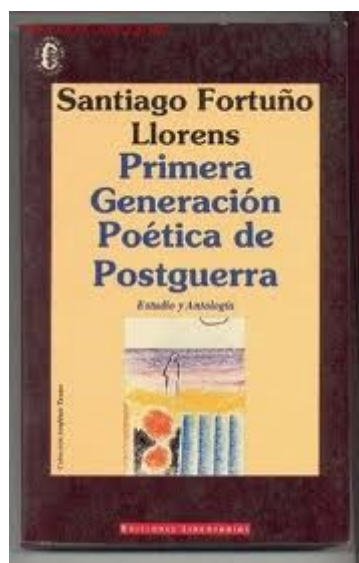
Vicent Andrés i Estellés

Aquest fragment parla sobre el record en la travessia d'aquests temps en el qual varen sofrir molt perquè no només faltava la llibertat d'expressió i de drets, sinó també perquè el mateix fet d'haver d'abandonar la seva terra va ser un tram molt difícil de pair. Podem prendre consciència d'aquesta experiència traumàtica si per un moment haguéssim d'imaginar el fet d'haver d'abandonar-ho tot, les nostres cases i altres objectes de la nostra vida per anar a un altre país, en el qual no sabem si serà millor o pitjor i tot per poder viure en un estat de vida amb un mínim de normalitat.

Hi ha uns altres poemes en els quals es parlen de diferents temps, moments i diferents vides. En altres poemes deixen veure l'estat en què viuen i la

falta en general de llibertat, mancats inclús de menjar i beguda - necessitats que deuriem de tenir pel fet de ser persones. En el poema anterior hem vist com aquest home explica de forma “Codificada” a través de la poesia com va sofrir la pèrdua de la vida que portava, el record que li queda després d'una travessia dura per abandonar el seu lloc d'origen, on s'havia criat i per motius indiferents a la seva vida va haver d'abandonar per motius polítics.

Aquest home néixer a Burjassot, li apassionava tot el que estava relacionat amb la literatura, però es va trobar amb la guerra de cara i en un intent de cursar la carrera de Periodisme a l'escola de Periodisme de Madrid. La guerra li va fer deixar de costat tots els somnis i ajudar els seus pares a ressorgir d'aquest incident polític.

Llibre de Santiago Fortuño que parla del mateix tema

En aquest llibre, un altre autor parla de la mateixa època de moments difícils, però que explica la situació des d'un diferent punt de vista. Ja que no totes les persones el van sofrir igual.

Nosaltres recomanem llegir aquest articles dels llibres d'autors en primera persona ja que així podrem saber com varen viure moltes persones que en la actualitat segueixen entre nosaltres i la seva manera d'explicar-ho es a través de la literatura.